

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 807/ 18 sierpnia 2024 ISSN 2080-0010

XX Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Prz 9, 1–6

Czytanie z *Księgi Przysłów*: Mądrość zbudowała sobie dom i wyciosała siedem kolumn, nabiła zwierząt, namieszała wina i stół zastawiła. Służące wysłała, by wołały z czynnych miejsc miasta: «Prostaczek niech do mnie tu przyjdzie». Do tego, komu brak mądrości, mówiła: «Chodźcie, nasyćcie się moim chlebem, pijcie wino, które zmieszałam. Odrzućcie głupotę i życie, chodźcie drogą rozważi».

Oto słowo Boże

PSALM RESPANSORYJNY

Ps 34, 2–3. 10–11. 12–13. 14–15

Wszyscy zobaczą, jak nasz Pan jest dobry

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, jego chwała będzie zawsze na moich ustach.

Dusza moja chlubi się Panem, niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Bójcie się Pana wszyscy Jego święci, ci, co się Jego boją, nie zaznają biedy.

Bogacze zubożeli i zaznali głodu, szukającym Pana niczego nie zabraknie.

Zbliźcie się, synowie, posłuchajcie, co mówię, będę was uczył bojaźni Pańskiej. Kim jest ten człowiek, co pożąda życia i długich dni pragnie, by się nimi cieszyć?

Powściągnij swój język od złego, a wargi swoje od kłamstwa.

Od zła się odwróć, czyń dobrze, szukaj pokoju i dąż do niego.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 5, 15–20

Czytanie z *Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan*: Baczcie pilnie, bracia, jak postępujecie: nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy. Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana. A nie upijajcie się winem, bo to jest przyczyną rozwiązłości, ale napełniajcie się Duchem, przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wystawiając Pana w waszych sercach. Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

J 6, 56

Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim.

EWANGELIA

J 6, 51–58

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Jezus powiedział do Żydów: «Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata». Sprzecznali się więc między sobą Żydzi mówiąc: «Jak On może nam dać swoje ciało na pożywienie?». Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Ksiądz Marcin
Kreczunowicz 1835-1837 2

Św. Pius X – Papież Reformator
i obrońca Tradycji. 3

Adoracja Najświętszego
Sakramentu w Kaplicy św. Anny. 4

100. wystawa sztuki
w Galerii "Dzwonnica". 4

KOMENTARZ

"Chodźcie, nasyćcie się moim chlebem, pijcie wino, które zmieszałam. Odrzućcie naiwność, a żyć będziecie, chodźcie prosto drogą rozsądku". To wezwanie wydaje się dzisiaj być szczególnie trafne, kiedy gubimy się w narzucanych nam absurdach poprawności myślenia i mówienia. Jezus wobec tych prób zagarnięcia dla siebie prawa do prawdy, zapewnia nas dzisiaj, że tylko On, jest Mądrością prowadzącą do Jej odkrycia. Jezus staje się dla nas pokarmem pozwalającym żyć według programu jaki wpisał w nas Bóg. Odcinając się od tego źródła gubimy wielkość człowieczeństwa, które ukazuje Jezus, i stajemy się karykaturą stworzenia. Zatem "baczcie pilnie, jak postępujecie: nie jak niemądrzy, ale jak mądrzy. Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana.

Ks. Maciej Czaplński

Komentarze do czytań (na żywo) oraz wiele ciekawych artykułów i nagrań Księdza Macieja Czaplńskiego jest dostępnych na stronie: www.panskasiejba.pl

**Baczcie pilnie, bracia,
jak postępujecie: nie jako
niemądrzy, ale jako mądrzy.
Wyzyskujcie chwilę sposobną,
bo dni są złe.**

**Nie bądźcie przeto nierozsądni,
lecz usiłujcie zrozumieć,
co jest wolą Pana
(Ef 5, 15-16).**

Ksiądz Marcin Kreczunowicz 1835-1837.

Marcin Kreczunowicz urodził się około 1806-08 r. Informacje o dokładnej dacie i miejscu urodzin nie są szczegółowo znane ze względu na braki w dokumentach metrykalnych. Datę urodzin możemy w przybliżeniu ustalić, ponieważ znamy rok ukończenia studiów teologicznych przez Marcina. Nastąpiło to w 1830 r. Z reguły studenci kończą ten kierunek studiów w wieku 22- 24 lat.

Rodzina

[Ksiądz Marcin – przyp. Red.] urodził się najpewniej w Brzeźnicy powiat Wieluń (dziś jest to powiat Sieradz). Tak przynajmniej zapisano mu w akcie zgonu. Brzeźnica to bardzo mała wioska, zamieszkiwana dziś przez około 150 mieszkańców. Przed dwoma wiekami był to zapewne folwark, albo niewielki zaścianek. Jego rodzicami byli, pochodzący z rodziny ormiańskiej Grzegorz Kreczunowicz i Elżbieta Kaeks z Chmurzyńskich. Nie byli oni małżeństwem. Grzegorz podczas pobytu w Kolonii Dąbrowa koło Wielunia zakochał się w mężatce z rodziny protestanckiej. Z tego związku na terenie powiatu wieluńskiego urodził się Marcin, jako najstarszy z rodzeństwa, Magdalena urodzona w 1814 r. i brat Bolesław, poległy podczas służby wojskowej w Rosji. W 1812 r. Elżbieta Kaeks dostała rozwód (w kościele protestanckim było to możliwe) i w następnym roku wzięła ślub z Grzegorzem, w odległej od Wielunia, Bydgoszczy, najprawdopodobniej w swoich rodzinnych stronach. Grzegorz Kreczunowicz po śmierci pierwszej żony Elżbiety, ożenił się po raz drugi z Józefą z Pogonowskich. Dochował się z nią czwórki dzieci: Grzegorza, Ignacego, Lucyny i Petroneli.

Rodzina Kreczunowiczów związana była z wymiarem sprawiedliwości w Królestwie Polskim. Grzegorz sprawował urząd sędziego apelacyjnego w Królestwie. Również mężowie jego córek pracowali na usługach Temidy. Konstanty Brochwicz Lubecki ożeniony z Magdaleną, był prokuratorem przy Trybunale Cywilnym Pierwszej Instancji Województwa Warszawskiego, a Tadeusz Lewiński ożeniony z Lucyną, sprawował funkcję pisarza Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego.

Grzegorz Kreczunowicz zamieszkiwał, być może w swoim własnym domu, w Warszawie przy ulicy Święto-Krzyskiej. Razem z nim mieszkała jego córka Magdalena Lubecka z mężem Konstantym.

Ojciec rodziny Grzegorz(II) Kreczunowicz syn Deodata i Marianny, pochodzących ze Stanisławowa w Małopolsce Wschodniej, zmarł 19 czerwca 1850 r. w Błoniu dożywszy 80 lat. Miastem, z którego ród Kreczunowiczów rozprzestrzenił się po ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej był Kamieniec Podolski, nazywany bastionem przedmurza chrześcijańskiego. Ten pochodzący z gór Kaukazu ród ormiański wywodził się od przodka noszącego imię – Kreczun. Imię Kreczun oznacza, ni mniej ni więcej, Boże Narodzenie. (Ormianie, praktycznie do XIX w., nie posługiwali się nazwiskami).

W rodzinach ormiańskich tradycyjnie obowiązywała zasada minoratu, polegająca ogólnie na tym, że starsze dzieci się kształciło,

a najmłodszy syn dziedziczył majątek. Dlatego też Marcin, jako najstarszy syn, posłany został do szkół i przeznaczony do stanu duchownego. Po skończeniu szkół średnich, został 1825 r. studentem Królewskiego Uniwersytetu Warszawskiego, zwanego też Aleksandryjskim (dziś Uniwersytet Warszawski) na wydziale teologicznym.

Jak donosił „Powszechny Dziennik Krajowy” z 16 października 1830 r.:

Dziekan Wydziału Królewskiego Uniwersytetu Aleksandryjskiego.

W wykonaniu par. 179 ustaw wewnętrznego urzędowania tegoż uniwersytetu, podaje do wiadomości, iż JJXX, Jan Paweł Dąbrowski, Marcin Kreczunowicz, Jerzy Radziński, Antoni Ulanowski i Tytus Żegart, w skutku złożonego całokурсowego publicznego egzaminu w dniach 2 i 4 b.m. otrzymali akademicki stopień magistra Teologii.

W Warszawie dnia 7 października 1830 r. X. Szymański, Brodański S. U.

W czasie jak Marcin studiował teologię, dziekanem, a później rektorem Uniwersytetu był Wojciech Szwejkowski.

Stan kapłański

W tym samym roku diakon Kreczunowicz przyjął święcenia kapłańskie. Władze duchowne skierowały go do posługi duszpasterskiej w parafii św. Mikołaja Biskupa w Łomnej, wsi położonej w powiecie Nowy Dwór Mazowiecki. Między lutym a majem 1835 r. władze kościelne zdecydowały o zamianie księży pomiędzy parafiami św. Anny w Wilanowie, a św. Mikołaja Biskupa w Łomnej. Do naszej parafii przyszedł młody wikariusz z Łomnej ksiądz Kreczunowicz, a na jego miejsce poszedł nasz zasłużony proboszcz ksiądz Markiewicz. Stało się tak dlatego, że parafia w Łomnej potrzebowała nowego proboszcza, ponieważ ksiądz Stanisław Dybowski, dotychczasowy proboszcz tamtejszej parafii awansował, zostając Dziekanem Piaseczyńskim Archidiecezji Warszawskiej. Natomiast dotychczasowy wikariusz Marcin, posiadający gruntowne wykształcenie teologiczne, dobrze rokował jako przyszły proboszcz.

Proboszcz w Wilanowie

Wiele na to wskazuje, że kolator kościoła św. Anny hrabia Aleksander Stanisław Potocki mógł mieć wpływ na przyjęcie księdza Marcina do Wilanowa, ponieważ Piotr Lewandowski, bardzo dobry znajomy, a może nawet kuzyn Kreczunowiczów, był plenipotentem w Dobrach Wilanowskich i w nich zamieszkiwał. Tak więc po niespełna pięcioletniej pracy jako wikariusz w Łomnej, został ksiądz Marcin Komendariuszem naszej parafii.

Ksiądz utrzymywał dobre relacje ze swoim ojcem, rodzeństwem i rodziną. W 1836 r. ochrzcił swoją siostrzenicę, trzech imion Natalię Elżbietę Emilię, córkę swej siostry Magdaleny Lubeckiej. Chrzestnymi dziewczynki byli Michał Zajączkowski i Józefa Kreczunowiczowa, druga żona dziadka dziecka. Co świadczy, że relacje rodzinne pomiędzy dziećmi z pierwszego małżeństwa, a ich macochą, były jak najlepsze.

Dobre stosunki panujące między członkami rodziny przekładały się na jej status majątkowy. Grzegorz (III) Kreczunowicz, przyrodni brat księdza Marcina, będąc sędzią Sąd Najwyższego kupił w 1862 r., swojemu najmłodszemu synowi Józefowi ożenionemu z Anną z domu Karłowska, majątek w Kościelnej Wsi. Powierzchnia tego majątku wynosiła prawie 750 hektarów. Dziesięć lat później Józef Kreczunowicz, dziedzic Kościelnej Wsi, przeprowadził generalny remont tamtejszego kościoła, obrazów, ogrodził teren cmentarza kościelnego kamiennym murem i wybudował nową dzwonnice. Po śmierci Józefa majątek przejęły jego dzieci: Narcyz, Józef i Kazimiera. W 1910 r. Narcyz Kreczunowicz zostaje pierwszym prezesem Ochotniczej Straży Pożarnej w Kościelnej Wsi. W murach wybudowanej, przez Kreczunowiczów w latach 1933-38, szkoły do dnia dzisiejszego kształcą się miejscowe dzieci. Po II wojnie światowej komuniści rozparcelowali majątek, a zabudowania zawłaszczyła Gminna Spółdzielnia. W dzisiejszych czasach w dworze rodziny Kreczunowiczów działa Stacja Doświadczalna Oceny Odmian. Rodzina miejscowych dziedziców dobrze zapisała się w dziejach Kościelnej Wsi i pamięci swoich sąsiadów. Mieszkańcy odwiedzili się nadaniem jednej z ulic miejscowości nazwy Kreczunowicza.

Ostatnia metryka jaką podpisał ksiądz Marcin w naszej wilanowskiej parafii nosi datę 4 czerwca 1837 r. Nie udało się ustalić jak długo po tej dacie ksiądz przebywał w Wilanowie i administrował parafią św. Anny, nim trafił do szpitala. Musiał poważnie zapaść na zdrowiu, bo po ponad roku został wystawiony w parafii Świętego Krzyża jego akt zgonu. Wynika z niego, że ksiądz zmarł 26 listopada 1838 r. w Szpitalu Domu Zdrowia przy ulicy Ordynackiej w Warszawie w wieku około 30 lat. W tym czasie zmarłych z Warszawy chowano na Cmentarzu Powązkowskim. Tam też znajduje się kilka mogił rodziny Kreczunowicz. Wydaje się, że ksiądz Marcin Kreczunowicz może być pochowany w jednej z tych mogił.

Krzysztof Kanabus

Śródytuły dodane przez Redakcję. ►

Relikwie świętych i błogostawionych w Kaplicy św. Anny

Św. Pius X – Papież Reformator i obrońca Tradycji.

Pius X, urodzony jako Giuseppe Melchiorre Sarto w Riese, we włoskim regionie Wenecja Euganejska, w 1835 roku, to jeden z najbardziej wpływowych papieży początku XX wieku. Jego życie i pontyfikat były naznaczone głęboką troską o duchową odnowę Kościoła, przy jednoczesnym stanowczym sprzeciwie wobec nowoczesnych zagrożeń, jakie dostrzegał w rozwijającym się świecie. **Relikwie Świętego znajdują się w Kaplicy św. Anny. Wspomnienie św. Piusa X obchodzimy 21 sierpnia.**

Wczesne życie i droga do kapłaństwa

Giuseppe Sarto pochodził z ubogiej, pobożnej rodziny. Jego ojciec, Giovanni Battista Sarto, był listonoszem, a matka, Margherita Sanson, zajmowała się domem i dziećmi.

W Przewodniku Katolickim 26/2009 pojawił się artykuł Adama Suwarta pt. "Polska zagadka Piusa X" przedstawia hipotezy dotyczące rzekomych polskich korzeni papieża Piusa X. Suwart opiera się głównie na twierdzeniach irlandzkiego księdza Malachiego Martina, który sugeruje, że ojciec papieża, Giovanni Sarto, mógł być w rzeczywistości Polakiem o nazwisku Jan Krawiec, który przybył do Włoch z Górnego Śląska.

Ksiądz Martin twierdził, że po wyborze Sarto na papieża, w Wiedniu miała miejsce panika, a władze austriackie miały rzekomo niszczyć dokumenty mogące potwierdzać polskie pochodzenie papieża, obawiając się, że wzbudzi to entuzjazm wśród Polaków żyjących pod zaborem.

Pomimo tych rewelacji, dowody na polskie pochodzenie Piusa X pozostają bardzo słabe i opierają się głównie na przekazach ustnych, domniemaniach oraz zaginionych dokumentach. Nie istnieją żadne twarde dowody potwierdzające tę teorię, a genealogia rodziny Sarto, jaką znamy, wskazuje na włoskie pochodzenie papieża.

Mimo skromnych warunków, rodzina zapewniła Józefowi możliwość edukacji w lokalnej szkole, a następnie za pieniądze kardynała Jakuba Monico podjął studia w seminarium w Padwie. Święcenia kapłańskie otrzymał 18 września 1858 r. w wieku 23 lat.

Duszpasterz i biskup

Sarto rozpoczął swoją posługę duszpasterską w Tombolo, małej miejscowości niedaleko Riese. Jego praca wśród wiernych była pełna zaangażowania, co zyskało mu reputację gorliwego i troskliwego duszpasterza, dobrego kaznodziei. W 1867 r. został proboszczem w Salvano. W 1875 r. został kanonikiem w Treviso i kanclerzem. W tym samym roku został ojcem duchownym i rektorem seminarium, a rok później kanclerzem kurii biskupiej. W 1884 roku papież Leon XIII mianował go biskupem Mantui, w 1893 roku został kardynałem i patriarchą Wenecji, co uczyniło go jednym z najważniejszych hierarchów Kościoła we Włoszech.

Wybór na papieża

Po śmierci Leona XIII, Giuseppe Sarto został wybrany na papieża 4 sierpnia 1903 roku. Przyjął imię Pius X, nawiązując do swoich poprzedników, którzy służyli z obrony tradycji i czystości doktrynalnej. Jego wybór nie był pozbawiony kontrowersji – był przeciwny wpływowi monarchii austriackiej na wybór papieża, co było jednym z czynników prowadzących do jego elekcji.

Reforma liturgii i duchowości

Jednym z pierwszych i najbardziej znaczących działań Piusa X była reforma liturgii. W 1903 roku wydał motu proprio "Tra le sollicitudini", które promowało chorał gregoriański i podkreślało znaczenie muzyki sakralnej, odrzucając jednocześnie popularne wówczas formy muzyczne, które uważał za zbyt świeckie.

Równie istotnym aspektem jego pontyfikatu była zachęta do częstej Komunii Świętej. Pius X wprowadził praktykę wczesniej Pierwszej Komunii dla dzieci, co miało na celu umożliwienie im wcześniejszego uczestnictwa w pełni życia sakramentalnego Kościoła. Była to decyzja, która miała ogromne znaczenie dla duchowości katolików na całym świecie.

Walka z modernizmem

Jednym z najbardziej kontrowersyjnych aspektów pontyfikatu Piusa X była jego zdecydowana walka z modernizmem, prądem intelektualnym, który papież uważał za zagrożenie dla integralności wiary katolickiej. W 1907 roku wydał encyklikę "Pascendi Dominici Gregis", w której potępił modernizm jako „syntezę wszystkich herezji”. Dla podniesienia wagi nauk biblijnych i dla przeciwstawienia się szereżonym błędom racjonalistycznym ustanowił Papieski Instytut Biblijny.

Pius X był prekursorem Akcji Katolickiej.

Kodyfikacja prawa kanonicznego

W dziedzinie wewnętrznej podjął kroki mające zreformować Kurie Rzymską. 29 lipca 1908 wydał konstytucję Sapienti Consilio, w której zlikwidował stare urzędy i scentralizował administrację. Jednym z jego najbardziej długotrwałych osiągnięć było zainicjowanie prac nad pierwszą kodyfikacją prawa kanonicznego. Choć Pius X zmarł przed ukończeniem tego monumentalnego zadania, jego inicjatywa zaowocowała powstaniem Kodeksu Prawa Kanonicznego w 1917 roku, który zrewolucjonizował zarządzanie Kościołem i uporządkował jego struktury prawne.

Śmierć i kanonizacja

Pius X zmarł 20 sierpnia 1914 roku, na kilka tygodni po wybuchu I wojny światowej. Jego śmierć była opłakiwana przez wiernych na całym świecie, a jego pontyfikat został zapamiętany jako czas głębokiej reformy i duchowej odnowy. W 1954 roku został kanonizowany przez papieża Piusa XII.

Bractwo Świętego Piusa X

Założone w 1970 roku przez arcybiskupa Marcela Lefebvre'a Bractwo przyjęło imię Świętego Piusa X. Dlaczego?

Imię Piusa X zostało wybrane przez Bractwo, aby odwołać się do jego postawy wobec modernizmu i jego zdecydowanej obrony wiary katolickiej. Bractwo Świętego Piusa X widzi siebie jako kontynuatora jego dzieła, broniąc Tradycji Kościoła przed tym, co uważa za błędy i niebezpieczeństwa związane z nowoczesnymi reformami. Pius X stał się dla Bractwa wzorem papieża, który stawiał na pierwszym miejscu nienaruszalność doktryny i praktyki Kościoła, co jest zgodne z misją, jaką Bractwo postawiło sobie od momentu założenia.

Pius X pozostaje w historii Kościoła jako papież, który, choć mocno zakorzeniony w tradycji, potrafił wprowadzać reformy mające na celu duchową odnowę Kościoła i ochronę jego doktrynalnej integralności. Jego wpływ jest odczuwalny do dziś, zwłaszcza w liturgii, edukacji religijnej i w podejściu do życia sakramentalnego.

We

Źródło: Internet

► Źródła

Mateusz Halak – „Ormianie w Kościelnej Wsi. Dzieje rodu Kreczunowiczów”

Dokumenty z archiwum parafii św. Anny w Wilanowie

Dokumenty z archiwum parafii św. Mikołaja Biskupa w Łomnej

Urząd Gminy w Gołuchowie – „Kościelna Wieś 1124-2004”

XX Niedziela Zwykła – 18 sierpnia 2024 r.

1. Nieszpory zostaną odprawione o godzinie 17.00. Po Nieszporach modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego zostanie odprawiona w czwartek, 22 sierpnia br. o godz. 18.00.
3. Jak każdego roku pomagamy najuboższym rodzinom z naszej parafii w przygotowaniu dzieci do nowego roku szkolnego. Przed kościołem prowadzimy zbiórkę pieniędzy na ten cel.
4. Centrum Kultury Wilanów i Parafia św. Elżbiety w Powsinie zapraszają na wyjątkowe wydarzenie etnograficzne: Powsińskie Dożynki 2024. Ta piękna uroczystość odbędzie się w niedzielę, 25 sierpnia br. od godz. 12.00. w plenerach Domu Pracy Twórczej w Powsinie przy ul. Płysiowej 3.
5. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w sierpniu za naszą Ojczyznę, aby Boża miłość uczyła nas żyć w poszanowaniu prawa, pokoju i wzajemnego szacunku. Modlitwę w kościele prowadzi poszczególnie grupy parafialne: w poniedziałek o 16.30., we wtorek i środę o 18.30., w piątek o 12.30., w sobotę o 7.30., a w niedzielę o 14.00.
6. Do końca sierpnia w naszym kościele nie ma Mszy św. o godz. 20.00.
7. Zapraszamy na kiermasz owoców, soków i przetworów owocowych. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnica w godz. od 09.00. do 14.00
8. W związku z wejściem w życie ustawy dotyczącej ochrony dzieci, w naszej parafii zostały opracowane zasady, które mają się przyczynić do tworzenia bezpiecznego środowiska parafialnego w taki sposób, by każdy mógł się czuć dobrze, był akceptowany i szanowany. Standardy określające sposoby zachowań, jak również sposoby reagowania na krzywdę lub nieestosowne zachowanie są udostępnione w kancelarii parafialnej i na stronie internetowej parafii. W parafii wskazano również Osobę Zaufania, do której można się zwracać w przypadkach dostrzeżenia krzywdy.
9. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - we wtorek, 20 sierpnia, wspomnienie św. Bernarda, opata i Doktora Kościoła,
 - w środę, 21 sierpnia, wspomnienie św. Piusa X, papieża,
 - w czwartek, 22 sierpnia, wspomnienie NMP Królowej,
 - w sobotę, 24 sierpnia, święto św. Bartłomieja, Apostoła.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny

WTOREK godz. 7.30 – 18.30
ŚRODA godz. 7.30 – 21.00
CZWARTEK godz. 7.30 – 24.00
PIĄTEK godz. 7.30 – 19.00

100. wystawa sztuki w Galerii "Dzwonnica"

Galeria
DZWONNICA
W lipcu i w sierpniu br.
prezentacja prac

**BARBARY DUMA-
ZACHARSKIEJ**
i
**ANDRZEJA
BRZozOWSKIEGO**

**Zapraszamy
na wystawę
i dobrą kawę.**

KAWIARENKA

Sobota 15.00·20.00
Niedziela 10.00·16.00

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

